

μόνοι γδ οι πολέμιοι αίμασι κή φόνιοι χαίρουσι. & τούτο Α
 ουδ' προς σύχρεσιν & πολέμους αίμασι χαίρει. Ουδ'
 αίμασιν.] εν γδ τῇ τῆσδ' σίνωικεσίαν έορτῇ οι μὴ φασι
 Είρηνή θυσίαν τελεῖσθαι, ης ὁ θεός εὖχεται. οι ὅ
 έσιώσιν. ως ἄρα τότε σώζει. κη ίδίως ἀνάμασι Είρηνή
 θυσι. Χ' ἔτω τ' ἑρέσων] εἴθε ἵδ' ὄ μὴ θυεσθαι ἐν τῷ θε-
 ἀπέω, ἀλλὰ τ' χορηγόν τῷ θεῷ ἐν θυῶν δόπορεδ' αἶνον-
 τῶ θυμάσιν γδ ἐν θεσίαν αἰρεμύων τῶσδ' τῆσδ' θυόν-
 των, τ' λοιπόν σάμα σωθήσει] πῶς ἱερεῖ ἑπ' ἀν' θυσώσιν.
 Τῶ χορηγῶ σώζει] ἡ τοῖσδ' τῆσδ' σπλάγγων κη τῆσδ' ἐν-
 θεσίαν ὑφαίρεμύων θεῷ ἐκείσε μέρος τι τ' ἱερεῖε κερδαιήν
 οι θυόντες. Σχίζας.] χίρας κυείας ἔλεγον οι παλαιοὶ
 τῶσδ' θυσίαις τιθέμενα ξύλα. ως κη Ομηρος. κη δ'
 ὅπ' χίρη ὀ γέρον. Μαντικῶς τὸ φρύγανον.] οι γδ δποτ'
 πύρος μαντεύμενοι τῶ φρύγανον ἔποτιθέασιν εἰς τ' ἑ-
 ξάψαι κη ὄπισθίμω πύω ἱαντῆσδ'. Πῶς δ' οὐχί.] τ' τ'
 φησιν, ἐπει ὑπέβαλε φρύγανον πῶρος τὸ ἀνάψαι, ως οι
 μάντις. αὐτοὶ γδ ἐπ' αὐτοῖς κη τῶ φρύγανον τιθέασιν
 πῶρος ὄπισθίμω αὐτῆσδ'. Οὐχί.] σὺ γδ ποιεῖς ὅτ' ἄρῃ

Τρ. Χαίρετα γουῖ ἐνημέρη, τὸν Σπιλβίδην
 πείζει,
 Καὶ πῶ τ' ἀπέζαν οἴβομαι, κη παιδὸς ἐ δει-
 σή.
 Χο. Τίς ἐκ ἀέπαμνέσ-
 εν ἄδρα τοῖσδ' ὅς-
 πρ, πῶλλ' αἰατλας ἔσω-
 σε πῶ ἱεραὶ πόλιν,
 Ωστ' ἔχ' μὴ παύσθ ποτ' ὧν
 Ζηλωτὸς ἄπασιν.

Σχόλια. Σπιλβίδην.] ὁ Σπιλβίδης, εὐδοκίμος κη
 ἀειβότος μάντις, τῆσδ' τῶσδ' παλαιῶν χρησμῶν ἐξηγου-
 μένων. ἀσιεῖσθαι ὅτ' τὸ παρέπλεξε πῶ φλόγα λέγων
 τῶσδ' τὸ σίλβην. ἀμα δὲ κη τῶσδ' τ' μάντιν Σπιλβί-
 δην, ὃν φησι Φιλόχορος ἀκολοθῆναι ἐν Σικελία, ὡς κη ἑ-
 πολέμου Αθλωνῶσι κη ἐν Σικελία ἐσράτευον. μέμνη
 ὅτ' αὐτῆ κη Εὐπολὶς Πόλεον, ως αὐτὴν ἔλθω δὴ τῶσδ'
 τῆσδ' μάντιων. πῶτερος ἀμείνων ἀμφοτέρων, ἢ Σπιλβίδης.
 Πείζει] λυπέει, ως λοιπὸν ἐκείνη δόπορεδ' εἴθε τὸ τ' τον
 εὐδοκίμησιν. Καὶ παιδὸς ἐ δεισεῖ.] ἐμαυτῶ φησιν ὑ-
 πηρετῶ, κη χρεῖα ἐκ ἔσα παιδός, φιλοτιμεί] ὅτ' ὅτ' τῶ
 ὑπηρεσίας κη πάντα τ' Σπιλβίδην πλεονεκτεῖν, & θυῶν
 κη ὑπηρετῆσδ'. ἀλλῶς, φιλοτιμεί] ὅτ' ὅτ' τῶ ὑπηρεσίας, ἵνα
 κη πάντα τ' Σπιλβίδην πλεονεκτεῖν δοκῇ, κη θυῶν &
 ὑπηρετῆσδ'. ἐγὼ οὖν φησιν οἴσω κη τῶσδ' ἀπέζαν ως μὴ εἰσθαι
 παιδός.

CHR. Τὸν Σπιλβίδην πείζει.] Quia laudauerat ille tantoperè huius solertiam, & sapientem vocauerat, propterea se Stilbidem vocat. Erat autem stilbides vates clarissimus, oraculorum veterum interpretes, quem Plutarchus in Nicia harionum fuisse ait, ipsius Niciae familiarem, qui que multum ei superstitionis detrahebat. Eum hinc o-

τὸς ὄπισθίμους.
 CHR. Σε δὴ θυράσι.] Hic versus videtur esse Trimeter Iambicus Catalecticis, sequentes duo Anapaestici, sed videndum an θυράσι sit ex ἐτοίμω, ut supra. Σχίζας.] Sic antiqui vocabant proprie ligna quæ sacrificiis adhibebantur quæ fissilia (inde enim eymon χίρειν) & vtilia erant. Hom. κη δ' ὅπ' χίρη ὀ γέρον. Τὸ φρύγανον.] Ignifices & Pyromanticæ artis peritis, ut flammam excitarent, cremia vel φρύγανα supponebant quæ fomitum instar erant, & velut stipulæ vel stoppæ statim flammam concipiebant, & sic χίρας accendebant. τὸ φρύγανον medium est aliquid inter fruticem & arborem quasi Althea, & dictum δποτ' φρύγειν quod torrere est. Inde enim fruges quæ primùm bruges & frumenta quæ antiqui torrebant. Ποίμω τὸ λ-
 μη] Sic Æschylus Prometheus Desmota dixisse videtur ἄπορα πῶδεμος. Est enim proprie πῶδεμος percurrere amans Horatio, vel etiam peruius.

TRY. Incensus ecce Stilbidem fomes premit li-
 gelli,
 Lubet ἄ mensam ferre, nec ministro opus est Ca-
 millo.
 CH. Quis ergo homo non colens
 Canat virum eimodii?
 Qui multa tulit, sacri ut
 salus foret oppidi?
 D Quare ille semper audiet
 Felix apud omnes.

biter tangit Comicus noster tanquam in sacrifici-
 do & ministrando φροσικόν. Philochorus ait, eum
 fuisse in expeditione siciliensi, cum Athenienses in Sicilia exercitum haberent. Eius meminit Eupolis in vrbibus. ως αὐτὴν ἔλθω δὴ τῶσδ' μάντιων,
 πῶτερος ἀμείνων ἀμφοτέρων, ἢ Σπιλβίδης; Credibile
 autem est (quod ait Græcus schol.) alluisse Comicum hunc (lego enim apud eum glossographi
 παρέπλεξε non παρέπλεξε) ad flammam, quæ cum
 sit lucida & σίλβην, facete dicitur σίλβην. Ver-
 bὺ πείζει hic est κακῶς & male habere, sic enim
 Theophrastus hæc duo coniungit. Et in Euagelio est maleficiis onerare, conflativè à veterinis, ut in
 Ranis videre est, vbi Xanthias ait πείζομαι, proprie
 Maro, ditione premebar: ut qui iniquo pōdere pre-
 muntur, si onus posuerit verbo σιχαχθείας uti
 possint, quod verbum Athenienses per hanc Me-
 taphoia solonis diuino commentu vsurpauerūt.
 Καὶ παιδὸς ἐ δεισει.] Notum est etiam Latinos pue-
 ri nomen pro ministro vel famulo vsurpasse. Vnde Varro citatur in Marcipore, id est Marci pu-
 ero, & proinde famulo.

BISETYS. Κορωνίς ἐκ

Θε. Ταυτὴ δ' ἔδρα, πῶτε τῶ μὴρῶ λαβόν.
 Εγὼ δ' ὅπ' ἀσπλάγ' εἶμι κη θυλήματῶ.
 Τρ. Εμοὶ μελήσθ ταῦτά γ', ἀλλ' ἡ κεν ἐχρῆν.
 Θε. Ἰδοὺ πάρεμι, μὴ ὄπισθ' εἶναι σοῖ δονῶ;
 Τρ. Ὅπ' α καλῶς νῦν ταῦτα, κη γδ ἔστ' ἔστι

Γ ἑχών πρ.
 FA. Hæc sunt peracta, crura iam curas cape,
 HN a viso ad exta, diis ἄ polluctū paro.
 TR. Curabitur, sed ventum oportuit statim.
 FA. Mox venio ἔ ad sū, nū strigans videor tibi?
 TR. Nunc illa rite affare cures, nescio